

arribaren fonamentalment d'acord perquè hi ha qüestions i detalls de molta importància que no s'arribà a una unitat de criteri i que cal sotmetre-ho a l'alta consideració de l'Assemblea.

Diu que tots estan d'acord amb què el Sindicat ha de tractar sempre de potència a potència i que tots els metges sindicats vénen obligats a acatar i complir exactament el que el Sindicat acordi i disposa.

Diu que no n'hi ha prou de legislar, que el Sindicat ha d'intervenir en tot, àdhuc en els contractes.

Diu que ell considera que el Sindicat té el deure de vetllar per tots els mitjans per la defensa col·lectiva dels interessos dels metges i que, aconseguit això, ha de vetllar també per la puresa dels seus principis respectant l'essència liberal de la professió mèdica.

Fa constar que la discrepància en el detall creu que té prou importància per a fer-les constar i millorar l'articulat respectant els principis liberals dels Sindicats.

Es refereix a l'excés de burocràcia que creu que comportaria l'organització d'aquest servei tal com es projecta.

Manifesta la seva opinió contrària a la forma com consta en el dictamen la manera d'inscriure's a aquest servei. Creu que la prestació dels serveis ha d'ésser voluntària i acordada expressament per demanda tàcita del soci.

Objecta també la manera de distribuir els ingressos. Creu que cada qual pot i deu disposar lliurement del seu treball. Allà on els companys vulguin partir-se els seus interessos serà una magnífica prova de companyonia, però allà on per qualsevulla circumstància no arribin a aquest acord, el Sindicat no pot imposar aquesta distribució d'ingressos per parts iguals encara que només sigui en un 50 per 100.

Es refereix després al premi o tant per cent assenyalat com a retribució dels serveis i, després de fer constar que no hi ha suficients elements de judici per assenyalar un tant per cent, diu que el principi sindical que ell considera preferible sempre és el cobrament per serveis.

Parla a continuació de la base 3.ª que diu que els interessos es distribuïran a proporció dels assegurats i creu que s'ha de tenir present que, a més del nombre d'assegurats, s'ha de tenir present la importància del risc.

Acaba dient que el Sindicat no ha d'oblidar mai el principi de què ha de tractar de potència a potència, com ha dit el Dr. Mestres i Miquel, però si dintre d'això és possible de respectar l'esperit liberal de la professió creu que el Sindicat ha de procurar fer-ho.

Finalment, diu que el Consell sotmet l'assumpte a l'Assemblea i que tots acataran com és degut la resolució sobirana de l'Assemblea.

Intervé el Dr. Trabal que després de fer constar que aquest assumpte interessa primordialment als metges que exerceixen en el medi rural, diu que ell malgrat no coneix bé el medi per a exercir a Barcelona desitja intervenir. Fa notar la dificultat que diu es desprèn de què

no es concreti bé la relació d'assegurats, car es tracta més de finques que dels homes que hi treballen, la qual cosa creu que es presta a confusions.

Fa esment de les proposicions d'acord que presenta el Consell en les quals es tracta en termes genèrics d'accidents del treball, en qual cas queda comprès, àdhuc tot el de Barcelona, a la qual cosa no podrà donar-hi la seva conformitat.

Fa remarcar la importància que tindria aquesta proposició si se li donés aquest abast i acaba demanant que l'Assemblea es manifesti amb la màxima responsabilitat.

Intervé el Dr. Mira que comença fent constar la seva satisfacció perquè s'hagi començat a parlar de temes professionals en una Assemblea que es celebra ja a casa nostra.

Li sembla bé el projecte que es debat per a arribar a un acord amb la Unió de Sindicats Agrícoles, però no ho creia procedent estendre-ho a les entitats i empreses mercantils, perquè això seria donar-los una força que no creu convenient donar-los-hi en aquest moment que no considera oportú estant en vigílies de la implantació de l'Assegurança social.

Crida l'atenció sobre aquesta qüestió de principi que ell exposa.

Intervé el Dr. Mundi per a fer remarcar en primer terme que aquesta assegurança s'ha implantat sense escoltar els metges i situar-los de manera tan desemparada que, àdhuc, hi ha el perill de què els metges hagin de treballar de franc obligats pel seu caràcter de metges Titulars.

Rebat el que ha dit el Dr. Mas i Oliver de què no es respecta l'essència liberal de la professió i diu que deixant la llibertat d'inscripció i oferint a l'accidentat la lliure elecció de metge queden salvats aquests principis.

Fa esment de les dificultats que té el metge si ha de contractar individualment, i després de citar diversos aspectes per a demostrar-ho i de fer referència a l'experiència de l'assegurança maternal, parla de la manera de cobrar els serveis i es refereix a les dificultats en els accidents en general que considera molt deficientment retribuïts i, en canvi, creu que de la manera com ho projecta el Consell en el seu acord serà molt més beneficiós pels companys.

Intervé el Dr. Segura i Pèrez. Creu que la llibertat del metge ha d'ésser l'aspiració màxima però, en canvi a Barcelona veiem molts serveis contractats i això que sempre ho hem defensat a Barcelona i ho estem fent no veu perquè hem de posar obstacles a fora.

Precisament en qüestions d'accidents del treball ha donat ocasió a molts conflictes i això podria esdevenir més a fora i creu que amb el contracte col·lectiu això s'evita.

Si els forans ho proposen és que almenys la majoria hi estan d'acord i ell, com a Delegat de Barcelona, creu que no s'hi pot oposar.